

Francis Bacon

1. wicehrabia St Albans (ur. 22 stycznia 1561 w Londynie, zm. 9 kwietnia 1626 w Highgate) znany także jako Bakon Werulamski (ang. Lord Verulam) – angielski filozof, jeden z najwybitniejszych przedstawicieli filozofii doby odrodzenia i baroku, eseista, polityk oraz prawnik. Uchodzi za jednego z twórców nowożytnej metody naukowej opartej na eksperymencie i indukcji[1]. Jest też uważany za jednego z twórców empiryzmu.

Mówił:

„Jeżeli zastanawiacie się dość mocno, to zmuszeni będziecie przez wiedzę do uwierzenia w Boga...”

Czesław Białobrzewski

ur. 31 sierpnia 1878 w Poszechoniu koło Jarostawia, Rosja, zm. 12 października 1953 w Warszawie – wybitny polski fizyk teoretyk, astrofizyk i filozof nauki.

Czesław Białobrzewski jest autorem około 100 prac z zakresu termodynamiki, teorii względności, teorii kwantów, teorii budowy i ewolucji gwiazd, spektrografii, astrofizyki oraz filozofii fizyki. Zwrócił uwagę na rolę ciśnienia promieniowania w utrzymaniu równowagi wewnętrznej gwiazd. Prace dotyczące tego zagadnienia opublikowane w 1911 roku przyniosły mu światowe uznanie. W zakresie filozofii rozważał zagadnienia indeterminizmu w aspekcie fizycznym.

Mówił:

„Odnajdowali Go w różnych okolicznościach, ale wszyscy zgodnie twierdzili, że wiara pogłębia się poprzez badania naukowe.”

„Gruntowne badania przyrody prowadzą do poznania Boga.”

Mikołaj Kopernik

(łac. Nicolaus Copernicus)

ur. 19 lutego 1473 w Toruniu, zm. przed 21 maja 1543 we Fromborku

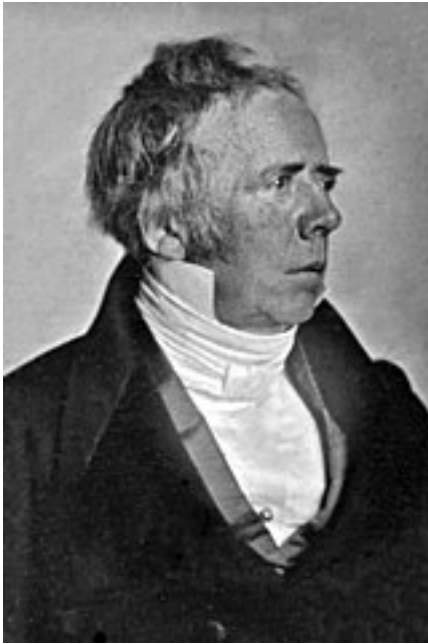
– polski polihistor: prawnik, urzędnik, dyplomata, lekarz i niższy duchowny katolicki, doktor prawa kanonicznego, zajmujący się również astronomią i astrologią, matematyką, ekonomią, strategią wojskową[potrzebny przypis], kartografią i filologią. Bywa też nazywany fizykiem i filozofem.

Kopernik jest najbardziej znany jako astronom – twórca heliocentrycznego[d] modelu Układu Słonecznego i prawdopodobnie pierwszy heliocentryk w Europie od czasów starożytnej Grecji. Autor dzieła *De revolutionibus orbium coelestium* (O obrotach sfer niebieskich)[e] przedstawiającego szczegółowo jego wizję Wszechświata. Prace Kopernika – inaczej niż wcześniejsze koncepcje Arystarcha z Samos – dokonały przełomu i wywołały jedną z najważniejszych rewolucji naukowych od czasów starożytnych, nazywaną przewrotem kopernikańskim. Z tego powodu heliocentryzm bywa nazywany kopernikanizmem, a kosmologiczno-filozoficzny postulat odrzucenia wszelkiego geocentryzmu i antropocentryzmu – zasadą kopernikańską.

Pozostałe osiągnięcia uczonego to m.in. sformułowanie ilościowej teorii pieniądza i prawa Kopernika-Greshama w ekonomii. W geometrii płaskiej rozpowszechnił twierdzenie nazywane jego imieniem, choć nie jest jego pierwszym autorem. Kopernik to również tłumacz bizantyjskiego pisarza Teofilakta Symokatty na język łaciński, autor łacińskiego poematu *Septem Sidera* (Siedem Gwiazd) oraz map Warmii i innych terenów Prus. Astronomiczne dzieło Kopernika wiązało się też z rewizją fizyki Arystotelesa, będącej częścią jego systemu filozoficznego – otwierając drogę do mechaniki klasycznej, teorii grawitacji Newtona i do nowożytnej metody naukowej.

W 1495 został kanonikiem warmińskim, między innymi dowodzi to, że wierzył w Boga.

Hans Christian Ørsted

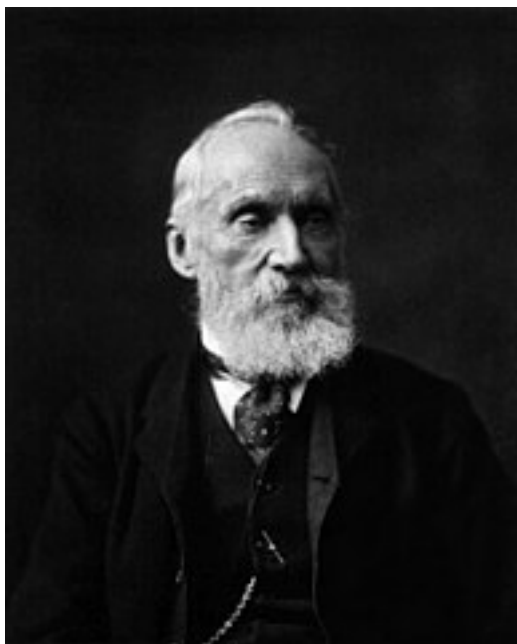
ur. 14 sierpnia 1777 w Rudkøbing, zm. 9 marca 1851 w Kopenhadze – duński fizyk doświadczalny oraz chemik, profesor Uniwersytetu w Kopenhadze i tamtejszej politechniki (DTU). Laureat Medalu Copleya (1820).

Ørsted jest najbardziej znany z odkrycia zjawiska elektromagnetyzmu. W prostym eksperymencie pokazał, że igła kompasu odchyła się pod wpływem prądu w przewodzie.

Jego słowa to:

„Zdziwiło was, panowie, żeście usłyszeli z moich ust słowo Bóg, lecz zapewniam was, że pojęcie Boga i cześć, jaką mam dla Niego, opieram na podstawach pewnych, jak prawdy z dziedziny fizyki.”

William Thomson

(baron Kelvin, lord Kelvin)

ur. 26 czerwca 1824 w Belfaście, zm. 17 grudnia 1907[1] w Largs w Szkocji – brytyjski naukowiec: fizyk, matematyk i przyrodnik. Podał własne sformułowanie drugiej zasady termodynamiki, badał elektryczność i magnetyzm. Laureat Medalu Copleya (1883). (lord Kelvin) (1824-1907), fizyk.

Wielkie zasługi położył w rozwoju teorii ciepła, obmyślił wiele czułych elektrycznych przyrządów mierniczych, znajdujących do dziś wielostronne zastosowanie (elektrometr kwadrantowy, galwanometr zwierciadłowy, mostek Thomsona), zajmował się teorią kabla podmorskiego oraz praktycznym zastosowaniem tegoż do komunikacji transatlantyckiej, wyodrębnił z azotu atmosferycznego nieznaną podówczas pierwiastek argon. Napisał również wiele cennych dzieł i rozpraw z fizyki teoretycznej.

Jego słowa to:

„Choć nauka odsłoni w przyszłości jeszcze niejedną tajemnicę w przyrodzie, to jednak nigdy nie zgłębi całkowicie wewnętrznej struktury wszechświata. Nowa fizyka nie oddala nas od Boga, lecz przeciwnie, prowadzi nas do Niego.”